

Diri olan Tanrı (Luka 24:1-12)

Tanrı yaşıyor. Biz Kutsal Kitap'ta Tanrı'yı bulduk. Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın sözü var, ve Tanrı'yla görüşmüş olanların tanıklıkları vardır. Kutsal Kitap eski antlaşma ve yeni antlaşmayla oluşur. Eski antlaşma kitabında insanlar Tanrı'ya 'Siz kimsiniz?' diye soruyorlar. Musa ilk o soruyu sorduğu zaman Tanrı hemen adını söylemedi, kendisi sonsuz yaşayan Tanrı olduğunu vurguladı. Böylece bütün eski antlaşma kitabı Tanrı diri olduğuna tanıklık etmektedir. Yeni antlaşma kitabındaysa Tanrı insanlara 'Siz benim kim olduğumu söylersin?' diye soruyor. Bu soruya Petrus 'Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin' diye cevap verdi (Matta 16:13-16).

Böylece Kutsal Kitap gök ve yeryüzündeki en önemli gerçeği açıklayan kitaptır. Kutsal Kitap'ta Tanrı'yla görüşmüş olanlar Tanrı'nın diri olduğunu kabul ederler. Tanrı böyle insanlara kendisini gösterir (Yuhanna 14:20-21). Şimdiye kadar kiliseye zulüm edenler çoktu, onlar Kutsal Kitap'ı yakıyorlardı ama kilise hâlâ vardır, Kutsal Kitap da yok edilmedi. Çünkü Tanrı yaşıyor.

İsa Mesih'in bu dünyada yaptığı işler aracılığıyla biz bu dünyanın lanet altında olduğunu ve İsa insanı lanetten kurtarmaya geldiğini anlayabiliriz. Lanetlerden insanlara en çok sıkıntı veren de hastalıktır. Ama Rab bize İsa adını vererek 'hastaları iyileştirin!' dedi. Ne ilginç ki cinler İsa'nın adıyla kovulurlar. Çünkü o ad diri olan Tanrı'nın adıdır.

Bunun dışında da insanların bu dünyada karşılaştıkları problemler çoktur. İnsan şimdi yapmakta olduğu işin ne zaman yıkılacağını bilmez. Her yerde tehditler vardır. O zaman çocukları nasıl? Okul emniyetli midir? Askerlik yapmak emniyetli mi? İsteddiği üniversiteden mezun olursa her şey tamam mı? Hayır öyle değil. İnsanların yaşadıkları her yer üzüntü ve sıkıntılarla doludur. Ama biz kaygılanmamalıyız. Çünkü Tanrı Kutsal Kitap aracılığıyla 'Ben senin yardımcınım' diye söyledi.

Ve Kutsal Kitap'ta Tanrı'dan yardım almış olanların dürüst itiraflar ve yazıları vardır. Mezmurlar kitabında Davut 'Rab kayamdır. Rab sığınağımdır, Rab kalkanımdır, Rab kalemdir, Rab çobanımdır' diye ikrar eder. Bu Rab bize yardım eden olduğunu gösterir. Tanrı bizi öksüz bırakmayacağını vaat etti. Biz ibadet yaparken Tanrı'nın önüne imanla, sevgiyle, Ruh'la yaklaşıyoruz ve bize

yardım eden Tanrı'nın sözünü alıyoruz.

Kilisede diri olan Rab sevgi ve güçle kutsallara yardım eder. Kilise Rab'bin iş yeridir. Ve Kilise diri olan Rab'bin sevdiği Rab'bin bedenidir. Dünya insanları kendi ilahların ölüp ölmemesini merak etmeden tek taraflı olarak taparlar. Eğer Tanrı'ya o şekilde taparsa asla Tanrı'dan yardım alamaz.

İsa ölüp dirildi ve göğe alınıp oradan Kutsal Ruh'u göndermektedir. O'nun sözü geçmişteki kalıntılar gibi değil şimdi bizde çalışan sonsuz yaşam sözüdür. O'nun sözüne sadece bir ünlü kişinin öğüdü gibi davranarak kendi kulağına hoş gelen sözleri sadece seçmek isteyenler Tanrı'dan yardım alamazlar. Bu dünyanın karanlık vadisinden geçtiğimiz günlerde Rab'bin bizlere verdiği söz sadece ünlü bir kişinin öğüdü gibi değildir. Bizi sonsuz yaşama kavuşturan Tanrı'nın sözüdür.

İnsanlar geçmişteki alışkanlıklarına göre yaşadıkları için Tanrı'nın sözünü işitince bir yük gibi hissederler. Kilisenin öğretileri dünyanınkiyle farklıdır. Kilisenin dünya tarafından nefret edilmesi doğal bir şeydir. Kilise nefret edilmeden önce kilisenin başı olan Rab önce nefret edildi. Biz dünyada sıkıntı çekebiliriz ama Rab'bin sözüne bağlı kalmalıyız. Rab bizi kurtardığını biliyorsak O'nun sözüne itaat etmeliyiz (Yakup 2:18). Kuşku bunu engellemesin.

Tanrı diri olanlara yardım etmek ister. Tehlikeli durumlarda sadece Tanrı'yı arayana değil normal günlerde de diri olan Tanrı'yı kabul edenlere Tanrı yardım etmek ister. Tanrı ölümlere kurban sunanlar gibi olanlar değil diri olan Tanrı'ya şükrederek güvenenlere yardım etmek ister (Mezmurlar 50:7-15). Kendi yaşamı rahat olsada Tanrı'ya ilgisiz olmamalıdır. Kendi başarısından dolayı Tanrı'nın yardımını olmadan da kendi kendine bir şey yapabileceğini düşünmemek lazımdır. Sanki ölümler gibi göksel umudunu yitirip sadece benliğin tutkusuna göre yaşamamalıdır. Rab kendisine güvenenleri hiç kaybetmeden son gün dirilteceğini, Göklerin egemenliğine götüreceğini vaat etti. Kutsallar Rab'bin bu vaadiyle birbirlerini teşvik etmelidir. Rab kayamız olduğunu, kalkanımız, kalemiz ve çobanımız olduğunu hatırlatarak cesaretlendirmeliyiz. Kendi gücümüzle dünyayı yenebileceğimizi düşünerek gururlanmamalıyız. Tanrı'ya teslim olmalıyız. Yeniden doğmuş canların yürümleri gereken yoldan diri imanla yürümlüyoruz. Zorluklarla karşılaşabiliriz ama ümitsiz kalmamalıyız bize yardım eden diri Tanrı'ya güvenmeliyiz.

Tanrı'nın çocukları olan kutsalların kilisedeki ruhsal paydaşlığı, birbirlerini teselli ederek Tanrı'nın lütfünü paylaşmaları, doğal bir şeydir. Özellikle ilk kiliseye gelenlerin rahatsız hissetmemeleri için dikkat etmemiz lazımdır. Onlar Tanrı hakkında, Kutsal Kitap hakkında, kilise hakkında, iman hayatı hakkında henüz iyi bilmeyebilirler. Ama onları utandırmamaya ihmal etmemeye dikkat etmemiz lazım. Biz hiçbir şey bilmediğimiz zaman Mesih canını vererek bizi

sevdi. Biz de kutsalları sevmemiz lazım. Diri olan Tanrı biz niçin kurtardığını iyice bilmeliyiz. Biz de can kurtarmak için yaşamımızı vermeliyiz.

20140914 SHK